

תת"ע 4587/11/15 - מדינת ישראל נגד אילן בסיק תשתש - בעצמו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 4587-11-15 מדינת ישראל נ' אילן בסיק תשתש
בפני כבוד השופט אהרן האוזרמן
בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד אבי פרידל
נגד
אילן בסיק תשתש - בעצמו

הנאשם

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

כנגד הנאשם נרשמה ביום 29.05.15 הזמנה לדין בגין עבירה של הובלת מטען שאינו מחוזק היטב, בניגוד לתקנה 85(א)(4) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וביום 03.01.16 נשמעו בפני הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה העידו שני עדי תביעה. עדת תביעה מס' 1 השוטרת סיגלית בנעים, שערכה הזמנה לדין (ת/1) וכן עד תביעה מס' 2 שוטר מתנדב ניקולאי מנדל, שערך מזכר ביחס לאירוע (ת/2).

על פי גרסת המאשימה, ביום 29.05.15 בסמוך לשעה 17:38 נהג הנאשם קטנוע, בדרך אלטנוילנד בהרצליה, ממערב למזרח והתקרב סמוך לפני מחלף הירידה לכביש מס' 2.

על פי הרשום בפרק "הנסיבות המיוחדות" שנרשמו ע"י עדת תביעה 1 בדו"ח, נטען כנגד הנאשם כי נהג בקטנוע כאמור כאשר: "במקום המיועד להנחת רגליו תיק גדול + שקית גדולה...". ועוד לגרסת השוטרת: "אני סטטי במקום, נעצר תוך שמירת קשר עין, יום נאה, ראות מצוינת, יום קיצי, אני הסתכלתי מולו, הוסברה העבירה. לקטנוע זו תפיסה שהיה פנוי והציוד לא בתוכו כלל".

בכך נטען כנגד הנאשם כי עבר את העבירה כמיוחס לו בכתב האישום.

לטענת הנאשם לא עבר כל עבירה, מאחר ועל פי גרסתו נהג בקטנוע כאמור כאשר על המשטח בצמוד לכידון, בין רגליו, הונח תיק אישי, כאשר התיק היה תפוס ומאובטח באמצעות "ווי" - "תפס" ייעודי המיועד לשם כך, וכן התיק ואף

שקית נוספת שהייתה מונחת מתחת לכידון וקשורה בו, לא בלטו לצד הקטנוע מעבר לשטח הפנים של הכידון ולא הפריעו לשליטה בקטנוע.

אין מחלוקת גם לגרסת השוטרים, כי הנאשם נעצר במקום בידי השוטרים לביקורת במחסום "פתע" המוצב לצורך אכיפה כנגד נהיגה בשכרות, וכי הנאשם נדרש תחילה על ידי השוטרים לבדיקה באמצעות מכשיר "ינשוף" בדיקה אותה ביצע ועבר בהצלחה.

לגרסת הנאשם, בעת שרכב על גבי הקטנוע והתקרב סמוך למקום עמידת השוטרים במחסום, כאשר השוטרים מולו, סימן לנאשם עד תביעה מס' 2 לבדו, לעצור את האופנוע, זאת כאשר השוטרת עדת תביעה מס' 1 לא נגשה אליו כלל, כנראה משום שטיפלה אותה עת בנהגים אחרים שנבדקו על ידה. עוד לטענתו, כשנעצר ע"י ע.ת. מס' 2 התבקש להזדהות ולהציג רישיון נהיגה ותעודת ביטוח חובה, לכן ניתק את התיק האישי שלו מהו, על מנת להוציא מתוך התיק את המסמכים ולהציגם לשוטר.

הנאשם עומד על כך כי השוטרת, עדת תביעה מס' 1, שהיא אשר רשמה את הדו"ח כנגדו, כלל לא ראתה אותו כשהוא נוהג ובמהלך עצירתו. לטענתו, לאחר שהזדהה בפני השוטר כאמור, הופנה לשוטרת שערכה לו בדיקת "ינשוף" שאותה עבר בהצלחה. מסיבה כלשהי, החליטה לדבריו השוטרת בשלב זה לרשום לו את הדו"ח כאמור.

בכך טוען הנאשם כי לא עבר כל עבירה, כי השוטרת טעתה מאחר שכפי הנראה הבחינה בתיק לראשונה שהוא מונח על הכידון רק אחרי שנעצר וניתק את החיבור מה"וו" וביקש משום כך לזכותו.

העידו בפני שני עדי התביעה, הוגשו המסמכים שערכו, והשניים נחקרו בחקירה נגדית ע"י הנאשם. העיד בפני הנאשם ופרס בהרחבה את גרסתו. הנאשם נחקר אף הוא בחקירה נגדית על ידי התובע.

לאחר ששמעתי את הצדדים, בחנתי את עדויותיהם ואת הראיות שהגישו, לא אוכל לקבוע במידה הנדרשת במשפט הפלילי כי הנאשם אכן עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום, וזאת מהנימוקים הבאים:

1. השוטרים הוצבו במקום על פי עדותם לצורך אכיפה, במיוחד כנגד נהגים שיכורים. אין מחלוקת כי הנאשם נעצר לבדיקה אקראית של שכרות. עדת תביעה מס' 1 אישרה בעדותה כי הורתה לעד תביעה מס' 2 לעצור את האופנוע. עד תביעה מס' 2 העיד כי הוא זה אשר עצר את האופנוע, וניגש לנאשם. בכך מצאתי תימוכין לגרסת הנאשם כי עדת תביעה מס' 1 לא נגשה בסמוך אליו בעצירתו.

זאת ועוד, השוטרת אישרה בעדותה בבית המשפט כי המטען שנשא הנאשם היינו התיק והשקית, לא בלטו מעבר לשטח הפנים של חזית הכידון, משום כך הסבירה כי לא רשמה לנאשם דו"ח בגין עבירה של הובלת מטען חורג. מכאן, אינני יכול לקבל את גרסתה של העדה שנשמעה בעדותה המאוחרת בחקירה נגדית בביהמ"ש, לפיה הבחינה

בעבירה עוד לפני -או- מיד עם עצירת הרכב ולא יכלה "להתעלם" מביצוע עבירה זו, גם אם הנאשם "צלח" את בדיקת השכרות שביצעה לו.

2. עדת תביעה מס' 1 העידה כי מדובר בתיק גדול [עמ' 8 לפרוטוקול ש' 25]. העדה סימנה בידיה בביהמ"ש את רוחבו בפשיטת ידיים לצדדים, וציינה כי הייתה גם שקית "גדולה". העדה עמדה על כך כי לא מדובר על תיק ברוב X 45 30 ס"מ כפי שטען בפניה הנאשם. מנגד, טענה העדה כאמור כי המטען לא בלט מעבר לרוחב הכידון, דבר העומד בסתירה לדבריה אלו.

זאת ועוד, מצאתי כי אם מדובר במטען גדול כפי שטוענת העדה, הרי שסביר להניח כי תתקשה לראות ממרחק באם התיק תפוס בו, זאת מבלי לגשת ולהתקרב לקטנוע. העדה בהגינותה אישרה כי לא ניגשה לבדוק את התפס עצמו, זאת מאחר ולטענתה הבחינה בעבירה במקום עמידתה.

לא זו אף זו, בחקירתה הנגדית, סתרה העדה את עצמה מספר פעמים בקשר למטרת עמידתה במקום ובין השאר בתשובה לשאלה האם הבחינה בעבירה לפני שהורתה לשוטר לעצור את הקטנוע, או רק בזמן מסוים לאחר שהקטנוע עצר ולאחר בדיקת השכרות.

3. עד תביעה מס' 2, אישר בעדותו כי "יכול להיות" מצב שבו הוא עצר את הקטנוע, ניגש אליו וטיפל בו טיפול ראשוני בעצמו, כאשר השוטרת עסוקה ברישום דו"ח קודם (עמוד 11 שורות 11 עד 14). בתשובה לשאלת הנאשם בחקירה נגדית, האם העד זוכר כי לאחר שביקש מהנאשם להציג רישיונות, הוציא הנאשם את הרישיונות מהתיק, ענה העד תשובה מתחמקת (עמוד 11 שורה 21). העד מאשר בהגינותו, כי באותו זמן היה מתנדב בעל וותק קצר בהתנדבות במשטרה ולפיכך רשם מזכר קצר לקוני וחסר, כלשונו: **"מה שהיה לי ברור רשמתי. אני לא הרבה זמן הייתי מתנדב במשטרה. כנראה פספסתי כמה דברים. לא הוספתי משהו מעבר"**.

אכן, עיון במזכר שכתב השוטר, ת/2, מעלה כי לכאורה מדובר במזכר קצר ביותר אשר לא מתאר את נסיבות עצירתו של הנאשם במחסום על ידי השוטר, את המרחק בו הבחין בו לראשונה וכן לא מתאר מתי הבחין השוטר בתיק שאינו מחוזק בתפס, כטענתו.

זאת ועוד, התרשמתי מעדויות שני עדי התביעה בבית המשפט, כי יש תימוכין לגרסת הנאשם, כי עדת תביעה מס' 1, לאחר שרשמה את הדו"ח לנאשם, ביקשה/הורתה לעד תביעה מס' 2 (המתנדב) לרשום מזכר, ואף ביקשה כי יתייחס אך ורק לנקודה של היות התיק משוחרר מה"וו". כך גם העידה השוטרת בפירוש בהגינותה, בנסיבות המיוחדות כפי שרשמה בעצמה בת/1.

בכך מצאתי כי מזכרו של המתנדב [ע.ת 2] אינו יכול להוות ראיה עצמאית, לביצוע העבירה. למעשה התרשמתי כי מדובר במזכר שנרשם לפי הוראת השוטרת, משקף את גרסתה ואינו מעיד בהכרח על עדות ראיה עצמאית של השוטר לכך שהתיק היה משוחרר מה"וו" - ולביצוע העבירה.

4. כאן המקום לציין, כי הנאשם עמד בתוקף על גרסתו, החל משיבת ההקראה הראשונה, דרך ישיבת ההוכחות בעדות ראשית ואף בחקירה נגדית נמרצת וארוכה של התובע. עדותו לא נסתרה בחקירה נגדית וככל שיכולתי, התרשמתי כי גרסת הנאשם סבירה ביותר. התרשמתי כי אכן הנאשם היה בדרכו מחוץ הים, כאשר אין סיבה לחשוב כי יניח את התיק מתחת לכידון ולא יחזק אותו באמצעות התפס בכידון, פעולה שהיא כמעט אוטומטית (לגרסתו) כרוכב מיומן.

התובע ביקש לטעון בסיכומיו לחולשה בגרסתו של הנאשם, בכך שלא דאג להתייבבות בנו, ילד בן 11 שנכח עמו באירוע, להעיד לטובתו בבית המשפט. אני מוצא כי אין בטענה זו דבר. אין בכך שהנאשם לא הביא את בנו הקטין להעיד בבית המשפט, כדי להחליש את גרסתו במאומה. במידה מסוימת אף אני מוצא, כי חזקה על הנאשם כי נהג במקום בהרכיבו את בנו מאחוריו, ביתר זהירות ובהקפדה, ואף מטעם זה אני נוטה להאמין לגרסתו.

סיכומו של דבר, נוכח התרשמתי מעדת תביעה מס' 1 בבית המשפט, וכן מאחר ועדותו של עד תביעה מס' 2 היה חלקית ביותר והתרשמתי כי נעשתה בהדרכה או בהכוונה של עדת תביעה מס' 1 שהיא שוטרת בכירה אליה התלווה המתנדב, ונוכח גרסתו המפורטת הסבירה והאמינה של הנאשם, מקנן בי החשש שמא יתכן ושגתה השוטרת עורכת הדו"ח בהתרשמותה הכללית מנסיבות המקרה.

בבואי לשקול את גרסת עדי התביעה מחד, ומאידך את גרסת הנאשם זו מול זו, מצאתי כי בגרסת עדי התביעה עולות תמיהות וכן אי בהירות באשר לנסיבות שהובילו לרישום הדו"ח, ומנגד הנאשם עמד על גרסתו, ודבק בה, עדותו בבית המשפט לא נסתרה בחקירה נגדית, והנאשם עשה עלי לאורך כל הדרך רושם אמין מאד. לפיכך אני נוטה לקבל את גרסתו.

לאור כל האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשם ולו מחמת הספק.

מזכירות תעביר החלטה זו בהקדם לצדדים, ותוודא טלפונית קבלתה אצל הנאשם לפי מספר הטלפון שמסר לפרוטוקול בסיום הדיון. הנאשם פטור מהתייבבות נוספת בביהמ"ש.

ניתנה היום, כ"ג טבת תשע"ו, 04 ינואר 2016, בהעדר הצדדים.